

Groc: la tonalitat pop d'un grup emergent

La formació encapçalada per Guillem Molins llança 'Groc', una carta de presentació de cinc temes inèdits | Parlem amb el músic barceloní sobre els detalls del debut

Groc | Arxiu de l'artista

El projecte liderat pel barceloní Guillem Molins tot just ha vist la llum sota el resplendent homònim **Groc** i una carta de presentació en forma de cinc temes inèdits que deixen entreveure cap a on apunten els tirs d'aquesta nova proposta musical. *Groc* (Autoeditat, 2020) és un compendi en forma d'EP que ha servit d'assaig al quartet per començar a forjar la pròpia fórmula melòdica, que sembla que prendrà un aire de clara influència pop i textures de la ja denominada acústica metafísica.

Encara que el projecte tot just ha sortit de l'ou, els músics s'afanyen a mirar endavant: "musicalment ens agradaria seguir cercant un so o un segell identitari, una cerca que un músic probablement no abandona mai, però tenim moltes ganes d'experimentar amb altres estils, apartar-nos del pop més clàssic que sentim en aquest EP i prendre elements del jazz, el hip hop o la música electrònica, per exemple", assegura el cantant.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=swlhRi1YI9Y>

El músic també dona pistes sobre l'origen d'aquest nova tonalitat musical: "La meua idea sempre ha estat traslladar la música que anem creant en un format de banda que pugui ser flexible, amb canvis de format i noves incorporacions segons el que ens demani la música". Molins assegura que el moment determinant per començar a pensar en el que finalment s'ha convertit en **Groc**, va ser quan va tenir el seu propi micròfon per gravar les cançons que feia temps

que escrivia sense finalitat concreta, però "gaudint molt escrivint, composant i tocant allò que sortia d'un mateix".

Per a l'arrencada d'aquesta aventura, el cantant s'ha acompanyat de tres músics amics de tota la vida. I és que les coses surten millor si es fan en confiança, és per això que el músic també ha deixat la producció i la masterització de l'EP a càrrec d'un bon amic, David García, que, de fet, va ser el primer mestre d'instrument del mateix Guillem Molins. Sobre la seva faceta lletrista, el músic diu que "l'objectiu del missatge és transmetre un estat d'ànim, una melancolia que no busca entristir, sinó ésser acceptada i abraçada com quelcom positiu propi del fet de viure, i que englobem sota la imatge/concepte d'un color: groc".